

PERIÓDICH INDEPENDENT, REGIONALISTA,
de Literatura, Art, Montepios, Varietats,
Notícies y Anuncis

Direcció: MUNTANER, 112, 4.ª - 1.ª — Administració: TALLERS, 45, 1.^a

FOLLETÍ NOU

Avuy comensa á publicarse en la secció corresponent lo preciós drama, arreglat de una obra de Schiller per D. J. M. Valls, titulat:

Juana de Arco

LA CORDA SENSIBLE

Perque en los articles mèus *Caminar per mal camí* vaig fèr certa apreciació fundada, hi ha qui s' ha enfadat.

Pero aquell que s' ha enfadat, no t'è rahò ni motiu. Si haguès llejit be, ja ho hauria comprès aixís.

Torni á llejir l' article IV lo senyor redactor que escriu en la «Crònica general» de mon estimat y simpátich company *Lo Somatent*, de Reas, y ja ho veurá.

No sembla sino que ab aquell articlet se li va bellugar la corda sensible.

¡Cóm se coneix que 'l va llejir!

Pero 'l va llejir malament.

Ja comensa per menjarse la meytat de 'l títol.

L' article que l' ha fèt botar 's titula *Caminar per mal camí*, y aquet mateix títol portan los altres quatre que sobre desacerts de certs catalanistas porto publicats.

Donchs aquet bon senyor, que no s'è quí és, diu:

«Lo TEATRO CATALÀ de Barcelona, bilingüe (?), arrans de las suspensions de 'ls periódichs *La Renascença* y *Lo Regionalista*, vé publicant una serie de articles titulats *Per mal camí*, que ni fets d' encàrrech».

¡Véu lo senyor reussench com no va llejir prou be?

¡Véu com s' ha menjat la meytat de 'l títol!

Y no és descuyt, no; perque mes avall ho repeteix quant diu: «seguirem d' aquí endevant llejint *Per mal camí*, qu' ell nos deurá portar a'l bo», etz.

¡Y tant com li portarfa jo a'l bo!

Per 'xò he escrit los articles publicats.

No ab la idea baixa qu' ell insinúa.

Los he escrit en bè de 'l catalanisme, no pe'l gust de dir *improperis* (segons ell) contra 'ls catalanistas.

¡Ja sab què són *improperis*? ¡ja sab qu' és dir *improperis*?

Improperi és reprotxe injuriòs, indignitat, afront, ultratje.

¡Y vól ferme 'l favor de dir lo *replicón* de *Lo Somatent* ahont hi ha res d' això en los mèus articles?

¡Créu que faig com ell?

¡Presum tal volta que no tinch sentit comú?

¡Es potser improperi fèr observar que lo tenir excès d' amor á Catalunya pót fèr obrar erradament á qui la estima massa?

¡Això és injuriòs? ¡això és indignitat? ¡això és afront? ¡això és ultratje?

¡Es dir, que 'l dir en general á un número de personas que estiman molt á la patria y que l' amor las cega, és dir *improperis* contra aqueixas personas?

¡Ara veji! No ho sabía.

Com no sabía tampoch que ho fòs l' expressar que en las assembleas catalanistas se discuteixi sense preparar la solució entre bastidors:

Com no sabía que ho siguès, lo fèr públich que 'ls homes que 's posan a'l frente de una causa han de obrar sense que 's puga tatxar la seva conducta en quant á la causa per ells defensada 's refereixi:

Com no sabía que ho siguès, lo criticar los actes de una empresa teatral sense faltar á las bonas formas:

Com ignoraba que ho siguès, lo tributar elogis merescuts á autors eminents de 'l teatro de la terra, per fèr notar lo mal que en mon humil concepte causan ab sa ofuscació patriótica:

Com no creya (¡y encara no ho crech, ey!) que ho siguès, lo sostenir que no 's pót queixar ningú de que 's tracti de *boig* á qui senta heretjías tan estupendas com la estampada en *Lo Somatent*, a'l pretèndrer que 'l regionalisme és superior a'l cristianisme en sos temps primitius y comparar la divina doctrina de Jesucrist ab los principis de las terrenals UTOPIAS de certs homes que volen passar per apóstols sense tenir la llum de 'l Esperit Sant.

La paraula *utopia* significa plan de governament imaginari y perfecte.

Veji 'l senyor de *Lo Somatent* si això és un improperi.

Y com no ho és per mes que per ell ho diga, li demano que no s'escarrassi en escríurer *solts* tan sense fonament com lo que li haig de rebàtrre després d'haverlo llejit en *Lo Somatent* de 'l día 7 de l' actual.

¡Allí si que jo podría trobarn'hi d'improperis!

Allí assegura que jo dich que 'ls catalanistas són uns *boigs*, y no és vritat: jo deya que hi ha gent que 's queixa de que se 'ls hi digui.

¿Qué 's créu lo senyor á qui contesto que jo no ho sòch de catalanista? Donchs ho sòch tant com ell lo menos, y potser mes qu' ell y que molts de 'ls que hi fan figura.

Ja véu que 'm tractaría de boig á mí mateix.

Després diu que quant ell y 'ls altres estigan curats, vindrán en coneixement quina passió és la que m' inspirá per aquells articles.

Ja li diré desd' ara: 'l be de 'l catalanisme.

Y res mes ¿ho sent? res mes; pero ¡res mes!

Després diu que ningú tractará de taparme la boca (d' això ja pót estarne segur y ben segur) y que á tenir influencias ab en Cánovas, me proposaría per la llojerada.

Francament, no s' hi amohini, que no val la pena.

Y afegeix que «las campanyas nobles (¡subrallantho eh!) que 's lliuran ab la ploma, són á vegadas millor recompensadas que aquellas que á l' ayre lliure y devant per devant se disputan dos gladiadors la honra per sa respectiva patria y no paran fins que l' acer de l' un s' ha clavat a'l pit y ha atravesat lo cor de l' altre».

Això si qu' es fosch, y ambíguo, y mal redactat... y un improperi... y alguna cosa mes.

Ja 's coneix que no 'm coneix.

Si 'm conegues no deixaría ni remotament que 's vejès en dit final de 'l *solt*, la intenció que se li ha escapat de la punta de la ploma.

No 's fassi ilusions, y si, com és de pensar, vostè está guiát per intencions nobles y rectas, véjilas també en los que com vostè no pensan sempre.

Y deixi está á 'n Cánovas á Madrid ab sos quefers, que som massa petits vostè y jo per' que ell s' ocupi de nosaltres.

No fassi com va lèr anys passats una dama de 'l teatro catalá per qüestió de un paper en un' obra nova, que era tanta la importancia qu' ella donaba á pendre'l ó deixarlo y tantas las qüestions que va promóurer, que 'l malhaurat Pitarra, en tò de acudit burlesch va haver de dirli:

—¡Ay, si 'n Bismarch arriba á enterarse'n!

Y era que á aquella bona senyora ab aquell paper se li va tocar la corda sensible, com se véu que jo he tocat la de algú de per assí ab això de 'ls apostols y la llum de l' Esperit Sant!

Cregui que de veras desitjo que l' ilumini y l' guibi sempre á vostè.

Ara dispensi.

¡Ah! y consti que no ha desfet cap de 'ls arguments ni de las aprecions de 'ls meus articles.

P. DE R.

Revista teatral

Teatro de Oriente. (*Barceloneta*).—Fa poch ha tingut efecte en aquet reduhit, pero elegant teatro, 'l debut

de la companyia de D. Joan Torres, en la qual hi figura la primera actriu D.ª Elisa Castillo, las Sras. Balestroni y Cervera, y 'ls Srs. Coll, Torres (E), Morera, Altés, Ravera, Carreras y Baró.

Las obras escullidas per presentació de la companyia, van ésser lo drama *Juan José* y la comedieta *La capseta de 'ls petons*, respecte á la qual sols direm que va agradar, no extenentnos en ressenyar sas qualitats perque és de un-de nostres redactors.

Bon conjunt obtingué 'l famós drama de 'l Sr. Dicenta, puig tots los actors s'esmeraren en sos respectius papers, captantse justas simpatías entre 'l públich d' aquella barriada, que 's mostraba escamat de la fama de 'l local, antich *Café de 'l Port*, y avuy teatro en tota forma ab companyia dramática de bona uniformació.—M.

Estrenos catalans

Romea—*Terra baixa*, drama en tres actes, original de D. ANGEL GUIMERA.

I

La empresa de 'l teatro Romea s' ha repensat. Va anunciar companyia castellana y ha disposat representacions catalanas; va anunciar *Tierra baja*, traducció, y ha fet estrenar *Terra baixa*, original.

No averiguarem la causa de tal cambi de conducta: la aplaudim y á la empresa li donem la enhorabona.

L'estre o de un' obra de Guimerá és sempre un acon-teixement, y mes ho havia de sèr la de son darrer drama, per lo molt que havia donat que enrahonar.

Avuy ferem constar que ha estat aplaudit, sent l'autor eridat á las taulas y festejat: afejirem que tè grans condicions, y grans pensaments, y grans passatjes, y per' que tot siga gran, tè grans defectes.

Això 'ns disgusta, perque havent assistit á una sola representació y no volent obrar de flux, 'ns priva de fer ara la crítica seria, justa y desapassionada que 's mereix la nova producció; per lo que hem de aplassarla pe'l número vinent.

Entretant lo felicitem y fem constar que á l' éxit hi ha ajudat molt lo desemenyo.—P.

MÚSICA FALSIFICADA

(Continuació de l' article publicat en lo número 329)

Si no sapiguéssim que 'l reputat periodista que en *La Esquella de la Torratxa* 's firma P. de l' O., és un verdader amich de sos amichs y que per lo tant, presta verdader cult á la amistat, sacrificant, moltes vegadas, en aras de la mateixa, la vritat resultant de'l fet, torsant lo dret, enterbolint lo clá, convertint lo serio y formal en obra de broma y xacota, no compendriam lo pas donat en sa Crónica fent ayre á en Sunyol y contant historietas mes dignas de dona desocupada que de periodista formal y serio.

Fa molts anys que coneixem a'l señor P. de l' O.; alguna de sas poesias honra algún treball musical nostre; sas obras literarias són tingudas molt en compte per lo molt que valen, per la profunditat de'l caudal de coneixements que possehir demostra son autor, y per la bellísima y correcta forma en que están exposats.

Com á literat catalá figura en primer terme; com á poeta 'l considerem un de 'ls primers en son género. Recordem *Lo nèt de mos avis*.

Entussiaasta per la poesia heroyca, segueix fidel las petjadas de'l inolvidable mestre Francesch Pelay Briz.

Moltissimas vegadas hem coincidit: ell baix lo punt de vista filològich de nostras populars cansons, y nosaltres en lo musical.

Gust refinat y ánima sensible, s' adapta perfectament á tot lo que en una ó en altra forma, per l' art imposada, desperta 'ls sentiments de'l cor.

Entussiaasta per la música, quant ne parla, la ensalsa, veyent en sas paraulas á l' escriptor distingit, mestre en

dir lo que sent, per mes que algunas vegades lo que sent no és la vritat; posselidor de una imaginació fantaseadora, rublerta de colors y perfums que s'avivan segons ha sigut mes ó menos forta, mes ó menos sensible, l'impresió estètica causada pe'l mérit de la composició.

Pero ab tots aquets mérits; ab totes aquestes condicions; ab totes aquestes dots que fan de nostre amich P. de l'O. una figura respectable en lo camp de la via crítica, no arriba á interessar ni á convèncer, quant de música parla y quant sa crítica fèr intenta.

Y això són las lógicas conseqüèncias, resultat ineludible que t'è lo que no està assentat en sólits fonaments.

Aquestos, sols l'estudi 'ls facilita.

Y aquets són los que no t'è nostre estimat amich P. de l'O.

Es mes: no sols li mancan los coneixements superiors de l'art musical, ab los quals se pót dir si és ó no bona un'obra, sino que ni posseheix las elementals nocions de'l solfeig, aquellas que sab qui sols ha obert los métodos de Obiols ó Lemoine.

¿Poden tenir sas declaracions, sos escrits, forsa probatoria, valor real, efectiu, quant tracta de música? No.

Las opinions emitidas per ell poden portar aparellada altra importancia dintre l'camp de la literatura; que lo que és dintre de'l de la música és inútil, per las rahons exposadas, que s'esforsi; no anirà á cap puesto.

P. de l'O. y E. Sunyol se troban en igualtat de circumstancias, respecte á coneixements musicals.

L'un ajuda á l'altre: quant se tracta de música 'ls dos no 'n fan ni mitj.

Nosaltres, si gosèssim be prou li donaríam nn conell dictat per la amistat y a'l mateix temps, perque, seguint-lo, 's pogués lliurar de ulteriors diplomas de nulitat, y es que sempre que de música senti tractar, deixi sían los altres que l'temporal capegin arrostrant lo perill d'un naufragi.

Las solfas tenen camars, y aquéstas, quant no s'hi entent, entrebancan, exposantse aquell que hi ensopega á caurer y que quedi en una posició no gayre académica y fassi riure l'públic una mica intel·ligent.

Deixi nostre amich, á en Bufa-li-lull, que de música 'n sab mes que ell y en Sunyol junts.

Los que cándidament feren tornar las galas rojas á un eloquent orador sagrat que olvidant son ministeri convertí la trona en cátedra de propaganda mercantil en favor d'una publicació que no volem citar, t'è sobra de medis, quant vulgui, no per justificar lo dit en la Crónica de *La Esquilla de la Torratxa*, que no es vritat se diguè, sino que, apoyantse en sos coneixements musicals, pera demostrar com la música de Palestrina y Victoria, está faltada de sentiment, d'inspiració y, fins que no interpreta la lletra que l'acompanya.

La música de que puguin tractar los senyors P. de l'O. y Estéban Sunyol, no pot s'er altre que música falsificada: la verdadera no la entenen.

Aquí tenen nostres estimats lectors los poderosos motius perque no hem terciat discutint, cosa que estem disposats á ferho sempre que l'contrincant estigui en disposició d'entendre'ns en llenguatge musical, la tant parlada música de Victoria.

Un cop probada la seva superioritat dintre l'terreno artístich, discutirem, si ho vol, si és possible la seva perfecta execució, conegudas las disposicions sinodals que prohibeixen terminament que 'n lo temple hi cantin verdaderas veus de tiple.

Si admetem la veu de falsset que fa caurer l'ánima 'ls peus, també ho discutirem. Llavors tindrem de buscar l'mestre de capella de S. Pere, senyor Mas, que és l'únich que coneixem que hi canta.

També resultarà música falsificada: se falsificará la idea de l'autor.

ARMANDO DE LA FLORIDA.

Secció de'l Pirotécnic

Temps ha que no havia agafat la ploma, amich lector; pero avuy hi torno.

¿Qué per qué hi torno?

Per' publicar un qüento... ó un enrahonament que vaig sentir estant en un teatro no fa gayres días, ab motiu de *Las reformas* (las reformas jeyl no *La Reforma*; que no s'ofengui ningú.)

Lo qüentayre deya a'l seu oyent, que l'no agradar en

lo teatro Granvia aquesta obra de l' Sr. Pous, ja jutjada favorablement y sempre aplaudida en teatros importants y en distintas temporadas, obehia á causas secretas que no se sabrán fins arribar á el año 13,000 (era castellá l' que ho deya) en que diu que 's dirá qui era que xiulaba.

Y l' oyent va contestarli: — *Si tan largo me lo fies...*
— Llavoras será públich qui va pagar la xiulada, aixís com per ara no mes se sab qui ha pagat los plats tren-cats.

Y variant de rumbo van posarse á parlar de assumptos mercantils, y de plans de ministros d' Hisenda, citant á Gamazo, á Barzanallana y á Figuerola, sobre tot aquet: tot era defensarlo l'un y atacarlo l'altre; y Figuerola va, Figuerola ve, y mes Figuerola!

En la festa de 'ls Jochs florals, lo mes notable sigué aquest any lo discurs de l' President D. Francisco Maspons y Labrós, y alguns treballs premiats.

No va revestir la importancia de altres anys: las Autoritats no van assistirhi personalment, limitantse á fers'hi representar per delegació conferida á digníssimas personalitats.

¿No significa ni ensenya res aqueixa circumstancia?

LO POLVORISTA.

Secció de Montepíos

Montepío Catalá.—Se pone en conocimiento de las señoras y señores asociados que la Junta General celebrada el lunes último acordó adherirse con carácter definitivo á *La Unión defensora del Socorro mutuo*.

Por este motivo todos ellos pueden disfrutar las ventajas y derechos personales que *La Unión* ofrece. é ingresar en la importante Sección especial de auxilio en caso de muerte, lo cual permite que cualquier persona mediante al pago de una cuota de é peseta pueda legar á otra 500 pesetas con la deducción de un diez por ciento.

Asimismo se acordó que los asociados y asociadas procuren que ingresen individualmente en *La Unión defensora* otras personas de sus familias, á cuyo fin el andador les facilitara hojas de ingreso.

Barcelona 14 Mayo de 1897.—*El Presidente*, José María Pous.

—Dilluns va celebrar Junta General extraordinaria l' *Montepío Catalá*, ab assistència de regular número de associats de 'ls residents en Barcelona. La sessió va s'er important y estigué presidida per D. Joseph María Pous.

Los concurrents van ferse càrrech de las ventatjas positivas y generals que ha de proporcionar *La Unión defensora del Socorro mutuo*, y de tal manera compren-gueren la conveniencia de la adhesió feta interinament pe'l Sr. President, que acordaren per unanimitat inscriure's ab carácter definitiu á dita nova associació general, y donar un vot de gracias á l' Sr. Pous.

Felicitem a 'ls assistents á dita reunió, perque han fèt un b'e á tots los germans de l' montepío y també á la causa de l' auxili mutuo.

A l' obrirse la sessió, dos associats—ab fins qu' ells se sabrán,—volian promou'er un incident per' obstruir, pero la enteresa de l' President y l' ánimo de 'ls demés los deixá compendrer que picaban en ferro fret, per lo qual van retirarse de la sala.

—Posem en coneixament de l' andadors de german-dats, que aquest vespre á dos quarts de nou, tindrà lloch una reunió á la qual se invita á tots ells, per' enterarlos de un assumpto important, que pot serlos de gran interés.

Aqueixa reunió se celebrarà en lo carrer de l' Bisbe, 4, primer pis, (Círcul de Ultramarinos).

Repertori de fora

Manlleu, 13 de Maig.

En el teatro García la companyia de sarsuela de 'ls senyors Rovira y Tello, diumenje passat representaren *Carracuca*, *Para casa de los padres*, *Los Zangolotinos* y *Pascual Bailón*, distingintse la tiple Srta. Perejamo, se-

nyora Puigcerver y 'ls Srs. Tello, Echene, Subirana y Pujol.—R.

Sabadell, 13 de Maig.

L'aplech s'ha vist aquest any regularment animat. En lò que toca a espectacles, n'hi havia per' tots los gustos: drama, comedia, sarsuela, ball, etc.

Teatro Principal: companyia catalana, composta de las Sras. Munner, Clemente, Blanca, Domos y Perez, y Srs. Soler, Goula, Capdevila, Serrallara, Santolaria, Fernández y Llano.

Teatro Euterpe: companyia dramática: ab las Sras. Parreño, Periu (C. y E.) y Gómez, y Srs. Bonaplata, Borralleras, Olivé, Valls, Vila, Cosmas, Espinosa y Oliva.

Teatro Campos: companyia de sarsuela, de la que 'n forma part la triple Srta. Valdés.

Teatro Cervantes: (per la nit) companyia d'aficionados y cos de ball.

En altres teatros de societat, funcions d'aficionados.

Obras catalanas representadas: *Lo timbal de'l Bruch*, *Lo primer amor*, *Los segadors*, *Terra baixa*, *Toreros d'hivern*, *La sula de rébrer*, *Rin*, *Gallina vella fa bon caldo*.

Resultat: no gayre bo per' tots. —PLACIT.

Reunions particulars

CLARIS.—Ab lo drama *La Dolors* varen tenir ocasió de lluir sas facultats artísticas varios socios d'aquesta important reunió.

La concurrència, escullida y numerosa, quedá plenament complascuda. O sino que ho diguin los aplausos que 's triuntaren a las damas Srtas. Julia de las Morenas y Rosa Biosca, y a'ls galans Srs. Fages (F.), Fages (J.), González, Moratones, Masuhet y Pintó.

També va obtenir aplausos la simpática Cillas.—Jo.

Saló de descans

—Han marxat á Valls, formant part de la companyia d'aquell teatro, de D.ª Carme Parreño, l'actor cómich Lluís Millá y l'actor de caràcter Emili Perelló.

—Ab mes honra que profit, la companyia de'ls senyors Parera y Roca continúa en lo teatro Tivoli de Vilanova, ab un arreglo ventatjós pèra 'ls artistes.

—La Associació de'ls còros de Clavé ja 's prepara per la seva excursió anyal regionalista. Aquest any anirán á Pamplona y á Vitoria, á quins punts han estat los incansables Srs. Benages y Fernández que han tingut molt bona acullida, vejentse obsequiats per autoritats, corporacions y particulars, y tornant ab la seguretat de l'èxit de la excursió que está fixada pèra 'l día 27 de Juny y 'l día de S. Pere.

—Ab lo títol de *Llimalla*, publicará D. Salvador Borrut y Soler un tomet de poesías catalanas, que será 'l volum segon de la Biblioteca «Apats y lletres».

Lo llibret contindrà un pròlech degut á la ploma de'l festiu poeta Joseph Barbany (Pepet de'l Carril).

Valdrá un ral.

—L'aplaudit autor cómich D. Abelardo Comas ha acabat una nova producció teatral, titulada: *La vigilia de Nadal*, de la que 'n tenim bonas noticias.

—Fa días que 's nota moviment artístich La companyia de Manresa s'ha disolt per certas informalitats de algú que havent estat á las bonas, ara no ha volgut estar á las malas. Resultat, que la Sra. Parreño, 'l Sr. Olivé y altres apreciables artistes s'han separat de'l Sr. Bonaplata y se'n van á Valls. En cambi la Srta. Guitart anirà, ó ja hi és, á Manresa.

La aplaudida primera dama Sra. Abella ha arribat de Falset, contractantse ab la empresa de'l teatro Goula, de S. Feliu de Guixols, ahont treballará junt ab los primers actors Srs. Parreño y Pigrau, Sra. Boix y 'ls Srs. Marcet, Muñoz, Bassó, Cazorla y alguns altres actors, comensant demà diumenje.

La Sra. Balestroni ha entrat á formar part de la companyia que actúa en lo teatro Romea. Lo Sr. Llonch substitueix a'l Sr. Marcet en lo de'l Circo.

—Per carta particular, rebuda de Girona, sabem que 'l primer actor D. Francisco Tressols, en lo teatro d'aque-

lla immortal ciutat, ha obtingut un verdader triunfo en la representació de'l monólech de D. Angel Guimerá, denomit *Mestre Olaguer* y en altres produccions.

—En lo vapor *Menorquin*, van arribar dilluns passat varios actors que formaban part de la companyia que actuaba á Mahó.

Segons sembla, la campanya no ha sigut de gayre profit.

—Lo día 22 de 'l corrent mes, s'obrirá de nou lo teatro *Nuevo Retiro*, funcionanthi una companyia de sarsuela á càrrech de l'aplaudit artista D. Tomás Quero.

—Las novas vistas que se exposan en lo Cinematógrafo de 'l Saló de ventas de la Porta Ferrisa número 8, són de lo mes bonich en aquesta classe de espectacles, lo qual proba 'l bon gust de 'l duenyo Sr. Brunet y 'ls sacrificis que fa per' que 'l públich surti satisfet.

ARXIU Y COPISTERIA

de vers y música

Joseph Bonnin

PUNTUALITAT Y ESMERO EN SERVIR

— Passatge de Madoz, núm. 5, 2.ª —

Gran establecimiento de música

Instrumentos, pianos y armoniums, de

● JUAN AYÑÉ ●
FERNANDO VII, 51 y 53 y CALL, 22.—BARCELONA

~~~~~ Especialidad en pianos de alquiler. ~~~~~
Guitarras desde 5 pesetas.

NO MAS TIFUS NI GÁSTRICAS

LIQUIDO DIOFCORIDES (USO EXTERNO)

Este maravilloso líquido reduce en 24 horas, en un 50 por 100 la fiebre de dichas enfermedades, sin prescindir del tratamiento facultativo.

Depósito: Farmacia, Plaza de las Ollas, número 8, Barcelona.—Puntos de venta: Farmacias, calle de Santo Domingo, 22 y Mayor, 74, Gracia.—Prospectos gratis.—Frasco, pesetas 5.

À CASARSE TOCAN

Por 30 duros el mobiliario siguiente:

Una cama Viena (matrimonio), un sommier muelles (matrimonio), una cómoda con mármol, seis sillas regilla, una mesa de noche con mármol, una mesa de comedor, seis sillas idem, un elegante espejo y perchas.

Además hay camas de Viena á 20 pesetas, y de matrimonio, á 35. Sillas de regilla á 44 pesetas docena. Juegos de lavabo Viena mármol á 24, y gran surtido de muebles de todas clases á precios de fábrica.

LA IMPERIAL, Conde Asalto, 25

La gran Liquidación

La casa que da los muebles más sólidos y más baratos

UN MOBILIARIO NON PLUS ULTRA

Una cama de Viena ó de hierro (matrimonio), un sommier, un colchón, una cómoda con marmol, 6 sillas regilla, una mesa noche, un espejo, una mesa comedor, 6 sillas y un palanganero,

todo por 30 duros

Hay camas de Viena con somier, colchón y almohada

A 32 PESETAS

Riera Alta, núm. 48 - Barcelona

Imp. Pujol y C.^a - Tallers, 45.—Barcelona